

Nya missionsuppdrag

Församlingen engagerades 1958 i ett missionsuppdrag genom missionär Marianne Henriksson. Hon kom först till Lemera, men efter oroligheter fick hon tillsammans med många andra fly till Bujumbura.

Församlingen var också engagerad genom Rut Johansson i ett arbete i Korea i samarbete med Rädda Barnen.

Vid årsmötet 1963 fattades ett principbeslut om att anta Maj-Lis Jogbrandt som missionär i Thailand. Vid ett församlingsmöte i februari 1963 besöker Maj-Lis Jobrandt församlingen och berättar om sin kallelse.

Barn- och ungdomsarbete

Under första delen av 1960-talet finns några områden som är mycket tydliga inom barn- och ungdomsarbetet:

Söndagsskolor
och Bibelklass

Blåsorkester

Barnmöten
och barnmötesveckor
på olika platser

Barnsträngmusik/
Ungdomsträngmusik/

Ungdomsdagar

Vid en barnmötesfest i Äng avtackar en icke församlingsmedlem /.../ de som handhaft barnverksamheten och uttalade sin förundran över att så många 14-åringar deltog.

Ur 1964 års årsberättelse:

Barnverksamheten inom församlingens verksamhetsfält har bedrivits med söndagsskolor i församlingens lokal samt i upplåten lokal vid Hembygdsgatan. Barnmöten har dessutom hållits i Isåsa, Äng och Solberga. Ungdomar ända upp till 17 år varit trogna besökare.

Marianne Henriksson hamnade mitt i ett land av kaos. Hon berättar i brev om hur det var att lämna Lemera där hon bland annat arbetat i en skolverksamhet.

Usumbura 16 februari 1960

Äntligen har vi kommit ut ur ett land där kaos råder. Mycket sorg, nöd, bedrövelse, oro och tårar har dagligen varit vår lott, men Herren lever, tack och lov!

Vi var det första som kunde lämna Lemera i sällskap med vicekonsuln Blomquist, men det gick trögt.

I 6 dagar fick vi sitta i Uvira 2 mil från gränsen och vänta på passersedel till frihetslandet. Det blev ett nytt påhitt just den dagen så de tog båda våra bilar och massor med ägodelar.

Nu känner vi, Rosa och jag, att vi ej orkar stanna här och kan inte gå in i en annan uppgift ty pressen har varit för stor och av inbjudan hemifrån känner vi det lite bättre.

Kongo är stängt för närvarande och under nuvarande omständigheter tar det säkerligen lång tid att få ordning på virrvarvet.

Så småningom kommer Marianne Henriksson tillbaka till Lemera. I ett brev skriver hon hur det är att komma tillbaka. Många är fattiga och saknar det mesta. En stor hjälpinsats genomförs bland 7000 flyktingar. (Brevet saknar årtal)

Vi var i Usumbura i 2 månader, men så kom ett nödrop från Lemera, där vi behövdes i de olika skolorna. Jag har fått tillbaka min gamla tjänst i småskoleseminariet. Vi har här fått två lokaler till flickskolan. 15 flickor har redan anmält sig.

Nu har det också kommit en klädsändning från Sveriges pingstfolk. Kläddutdelning har vi nu haft för cirka 5000 personer. Självt har jag haft hand om småbarnen.

En liten pys ryckte till sig byxor och tröja och sprang naken ut på backen av rädsla att han ej skulle få behålla härligheten.